

Lectio Divina segédanyag

C év - Lk 21,5-19

A Szentmise evangéliumi szakaszához

Lectio Divina munkacsoport:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Livia, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Asztalos Gábor

Patrisztikus nézőpont

Hegy László

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita, Vermes Nikolett

Szemlélődési nézőpont

Asztalos Livia

Szerkesztő

Asztalos Livia

Tanítóhivatali nézőpont

Sárszegi Judit

Lektorálta: Nyúl Viktor

+ EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Semmi sem maradandó ezen a földön. Aki mindvégig állhatatos, az üdvözü.

Abban az időben:

Amikor némelyek megjegyezték, hogy milyen szép kövekkel és díszes fogadalmi ajándékokkal van díszítve a templom, Jézus ezt mondta: „Jönnek majd napok, amikor abból, amit most itt láttok, kő kövön nem marad, mindent lerombolnak.”

Erre megkérdezték tőle: „Mester, mikor történik mindez? És milyen jelek előzik meg?”

Ő így válaszolt: „Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek titeket! Sokan jönnek az én nevemben s mondják: »Én vagyok.« És: »Elérkezett az idő.« Ne kövessétek őket. Amikor háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rémülözzetek. Mindennek előbb meg kell történnie, de ezzel még nincs itt a vég!”

Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad. Nagy földrengés lesz itt is, ott is, éhínség és dögvész. Félelmetes tünemények és rendkívüli jelek tűnnek fel az égen.

De előbb kezet emelnek rátok, és üldözni fognak benneteket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek. Királyok és helytartók elé hurcolnak az én nevemért, azért, hogy tanúságot tegyetek.

Véssétek hát szívetekbe: Ne törjétek fejeteket előre, hogyan védekezzetek. Én olyan ékesszólást és bölcsességet adok majd nektek, hogy egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani.

Kiszolgáltatnak benneteket a szülők, testvérek, rokonok és barátok, s némelyeket meg is ölnek. Az én nevemért mindenki gyűlölni fog titeket. De egyetlen hajsza sem vész el a fejetekről. Állhatatossággal őrzitek meg lelketeket.”

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus nézőpont

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

⁵ Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται εἶπεν·

És amikor egyesek mondták a templomról, hogy szép kövekkel és áldozati ajándékokkal van fölékesítve, mondta:

⁶ ταῦτα ἃ θεωρεῖτε ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὅς οὐ καταλυθήσεται.

„Ezeket (tekintve), amiket szemléltek, jönni fognak napok, amelyekben nem fog kő kövön maradni, ami ne semmisülne majd meg.”

⁷ Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

Megkérdezték pedig őt mondva: „Mester, mikor lesznek tehát ezek, és mi a jel, amikor ezek be fognak következni?”

⁸ ὁ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν. μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

Ő pedig mondta: „Vigyázzatok, ne hagyjátok magatokat félrevezetni: ugyanis sokan fognak jönni a nevemben mondva: ‘Én vagyok’, és ‘Az idő elérkezett.’ Ne menjetek utánuk!

⁹ ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

Amikor pedig hallani fogtok háborúkról és zavargásokról, ne ijedjete meg: ugyanis ezeknek előbb meg kell történniük, de nem tüstént (van itt) a vég.”

¹⁰ Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν,

Aztán mondta nekik: „Fel fog kelni nép nép ellen, és királyság királyság ellen,

¹¹ σεισμοί τε μεγάλοι καὶ κατὰ τόπους λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται.

és nagy földrengések, s egyes helyeken éhínségek és dögvészek lesznek, és borzalmas jelenségek, s az égből nagy jelek lesznek.

¹² Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου·

Mindezek előtt pedig rátok fogják vetni a kezüket (le fognak tartóztatni titeket), és üldözni fognak, átadva a zsinagógákba és börtönökbe, elővezetve királyok és helytartók elé **a nevem miatt**:

¹³ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

arra való lesz ez, hogy ti tanúságot tegyetek.

¹⁴ θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι·

Helyezzétek be tehát a szíveitekbe, hogy ne törődjete előre a védekezéssel:

¹⁵ ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἥ οὐ δυνήσονται ἀντιστιῆναι ἢ ἀντεῖπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Én ugyanis adni fogok nektek szájat és bölcsességet, aminek nem fognak tudni ellenállni, vagy ellene mondani mindazok, akik ellentétben állnak veletek.

¹⁶ παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν,

Át lesztek adva pedig a szülők, és a testvérek, és a rokonok s a barátok részéről, és egyeseket közületek halálra fognak adni,

¹⁷ καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

és gyűlöletesek lesztek mindenki részéről **a nevem miatt**.

¹⁸ καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

És fejeteknek egy hajszála sem hullik ki.

¹⁹ ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Állhatatosságotokkal szerezzétek meg (tartsátok meg) a lelketeket (az életeteket)!”

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

⁵Et quibusdam dicentibus de templo, quod lapidibus bonis et donis ornatum, esset dixit:

⁵Amikor némelyek megjegyezték, hogy milyen szép kövekkel és díszes fogadalmi ajándékokkal van díszítve a templom, ezt mondta:

⁵Amikor néhányan megjegyezték a templomról, hogy milyen szép kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve, ő így szólt:

⁵Amikor néhányan megjegyezték, hogy milyen szép kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve a templom, így szólt:

⁵És mikor némelyek mondanak a templom felől, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, monda:

⁵Amikor némelyek azt mondták a Templomról, hogy az gyönyörű kövekkel és fogadalmi ajándékokkal ékes, így szólt:

⁶“ Haec quae videtis, venient dies, in quibus non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur ”.

⁶„Jönnek majd napok, amikor abból, amit most itt láttok, nem hagynak követ kövön, mind lerombolják.”

⁶»Jönnek majd napok, amikor mindezekből, amit itt láttok, nem marad kő kövön, amelyet le ne rombolnának.«

⁶„Jönnek napok, amikor mindabból, amit itt láttok, kő kövön nem marad, mit le nem rombolnának.”

⁶Ezekből, a miket láttok, jönnek napok, melyekben kő kövön nem marad, mely le nem romboltatnék.

⁶Jönnek napok, amikor ezekből, amiket itt láttok, kő kövön nem marad. Mindent lerombolnak.

⁷Interrogaverunt autem illum dicentes: “ Praeceptor, quando ergo haec erunt, et quod signum, cum fieri incipient? ”.

⁷Erre megkérdezték tőle: „Mester, mikor fognak ezek bekövetkezni? És mi lesz a jel előtte?”

⁷Erre megkérdezték őt: »Mester! Mikor fognak ezek bekövetkezni, és mi lesz előtte a jel?«

⁷Azok megkérdezték: „Mester, mikor lesz mindez? S mi lesz a jele annak, hogy ez beteljesül?”

⁷Megkérdeék pedig őt, mondván: Mester, mikor lesznek azért ezek? és mi lesz a jel, mikor mind ezek meglesznek?

⁷Mester, mikor történik ez, és mi lesz a jele annak, hogy elkezdődött? – kérdezték.

⁸Qui dixit: “ Videte, ne seducamini. Multi enim venient in nomine meo dicentes: “Ego sum” et: “Tempus appropinquavit”. Nolite ergo ire post illos.

⁸Így válaszolt: „Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Sokan jönnek az én nevemben, s mondják: Én vagyok. És: Elérkezett az idő! – Ne kövessétek őket.

⁸Ő pedig így szólt: »Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Mert sokan jönnek az én nevemben, és azt mondják: ‘Én vagyok’, és: ‘Elérkezett az idő’; de ti ne menjetek utánuk.

⁸Ő így válaszolt: „Vigyázzatok, hogy valaki félre ne vezessen titeket. Sokan jönnek majd az én nevemben és azt mondják: én vagyok, és: eljött az idő. Ne menjetek utánuk!

⁸Ő pedig monda: Meglássátok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jönnek el az én nevemben, kik ezt mondják: Én vagyok; és: Az idő elközelgett; ne menjetek azért utánuk.

⁸Vigyázzatok – válaszolta –, hogy meg ne tévesszenek titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, s azt mondják: „Én vagyok!”; meg azt: „Itt az idő!” Ne kövessétek őket!

⁹Cum autem audieritis proelia et seditiones, nolite terreri; oportet enim primum haec fieri, sed non statim finis ”.

⁹Amikor háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rémüldözzetek. Ilyeneknek kell előbb történniük, de ezzel még nincs itt a vég!”

⁹; de ez még nem a vég.«

⁹Amikor háborúról és lázadásról hallotok, ne rémüldözzetek. Ennek előbb mind meg kell történnie, de ezzel még nem lesz itt a vég.”

⁹És mikor hallotok háborúkról és zendülésekről, meg ne félemljete; mert ezeknek meg kell lenni előbb, de nem jó mindjárt a vég.

⁹Amikor háborúkról és lázadásokról hallotok, ne rémüldözzetek, mert először ezeknek meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.

¹⁰Tunc dicebat illis: “ Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum;

¹⁰Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad.

¹⁰Azután ezt mondta nekik: »Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen.

¹⁰Aztán így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad.

¹⁰Akkor monda nekik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen;

¹⁰Azután ezt mondta nekik: – Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad.

¹¹et terrae motus magni et per loca fames et pestilentiae erunt, terroresque et de caelo signa magna erunt.

¹¹Nagy földrengés lesz itt is, ott is, éhínség és dögvész. Szörnyű tünemények és különös jelek tűnnek fel az égen.

¹¹Földindulások lesznek, sok helyen dögvész, éhség, rettentő tünemények és nagy égi jelek.

¹¹Nagy földrengés lesz itt is, ott is, éhínség és dögvész. Félelmetes tünemények és rendkívüli jelek tűnnek föl az égen.

¹¹És minden felé nagy földindulások lesznek, és éhségek és döghalálok; és rettegések és nagy jelek lesznek az égből.

¹¹Nagy földrengések, járványok és éhínségek lesznek. Rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek tűnnek fel az égen.

¹²Sed ante haec omnia iniciet vobis manus suas et persequentur tradentes in synagogas et custodias, et trahemini ad reges et praesides propter nomen meum;

¹²De előbb kezet emelnek rátok, és üldözni fognak benneteket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé hurcolnak a nevemért,

¹²Mindezek előtt pedig kezet emelnek rátok és üldözni fognak titeket. Átadnak benneteket a zsinagógáknak és börtönbe vetnek. Királyok és helytartók elé hurcolnak titeket az én nevemért.

¹²De mindezek előtt kezet emelnek rátok és üldözni fognak titeket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek. Királyok és helytartók elé is hurcolnak miattam.

¹²De mind ezeknek előtte kezeiket reátok vetik, és üldöznek titeket, adván a gyülekezetek elé, és tömlöczökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért.

¹²De mindezek előtt letartóztatnak és üldöznek benneteket. Átadnak benneteket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek. Királyok és helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért.

¹³continget autem vobis in testimonium.

¹³azért, hogy tanúságot tegyetek.

¹³Alkalom lesz ez számotokra, hogy tanúságot tegyetek.

¹³Mindez alkalom lesz arra, hogy tanúságot tegyetek.

¹³De ebből néktek lesz tanúbizonyságotok.

¹³Alkalom lesz ez számotokra, hogy tanúságot tegyetek.

¹⁴Ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis;

¹⁴Véssétek hát szívetekbe: Ne törjétek fejeteket, hogyan védekezzetek.

¹⁴Véssétek hát szívetekbe: ne gondolkodjatok előre, mi módon védekezzetek.

¹⁴Véssétek szívetekbe: ne törjétek fejeteket előre, hogyan védekezzetek.

¹⁴Tökéljétek el azért a ti szívetekben, hogy nem gondoskodtok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre:

¹⁴Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre!

¹⁵ego enim dabo vobis os et sapientiam, cui non poterunt resistere vel contradicere omnes adversarii vestri.

¹⁵Olyan ékesszólást és bölcsességet adok nektek, hogy egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani nektek.

¹⁵Mert olyan szájat és bölcsességet adok majd nektek, amelynek egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani.

¹⁵Én olyan ékesszólást és bölcsességet adok nektek, amelynek egy ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani.

¹⁵Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, a kik magokat ellenetekbe vetik.

¹⁵Ugyanis én magam adok nektek ékesszólást és bölcsességet, aminek nem tud ellenállni vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem.

¹⁶Trademini autem et a parentibus et fratribus et cognatis et amicis, et morte afficient ex vobis,

¹⁶Kiszolgáltatnak benneteket a szülők, testvérek, rokonok és barátok, s némelyeket megölnék közületek.

¹⁶Kiszolgáltatnak titeket szüleitek és testvéreitek, rokonaitok és barátaitok, és közületek egyeseket halálra adnak.

¹⁶Elárulnak szüleitek és testvéreitek, rokonaitok és barátaitok, sőt lesznek, akiket meg is ölnék.

¹⁶Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket ti közületek.

¹⁶Kiszolgáltatnak titeket még a szüleitek, testvéreitek, rokonaitok és barátaitok is. Egyeseket meg is ölnék közületek.

¹⁷et eritis odio omnibus propter nomen meum.

¹⁷Nevemért mindenki gyűlölni fog benneteket.

¹⁷Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért,

¹⁷Miattam mindenki gyűlölni fog titeket.

¹⁷És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.

¹⁷Mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért.

¹⁸Et capillus de capite vestro non peribit.

¹⁸De nem vész el egy hajszál sem fejeteokről.

¹⁸de egy hajszál sem vész el a fejeteokről.

¹⁸De egy hajszál sem vész el fejeteokről.

¹⁸De fejeteknek egy hajszála sem vész el.

¹⁸De egyetlen hajszál sem vész el a fejeteokről.

¹⁹In patientia vestra possidebitis animas vestras.

¹⁹Kitartástokkal megmentitek lelketeket.

¹⁹Állhatatossággal fogjátok megőrizni lelketeket.

¹⁹Állhatatossággal fogjátok megőrizni lelketeket.

¹⁹A ti béketűréstek által nyeritek meg lelketeket.

¹⁹Állhatatosságotokkal nyeritek majd meg lelketeket.

1.1.3. Behatárolás

Jézusnak a Jeruzsálemben mondott beszédének első részét az evangélista a szegény asszony két fillérje szakasz után (Lk 21,1-4), illetve a Jeruzsálem pusztulásáról, és Krisztus második eljöveteléről szóló epizódok előtt fogalmazza meg (Lk 21,20-28). Vagyis a szentírási perikópa a Lk 21,5-19 versek között helyezkedik el.

1.1.4. Szó szerinti üzenet

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

- Jézus előre tudja, hogy mi vár rá, és a tanítványokra. Ő Ura a történelemnek is. Hatalommal, biztonsággal beszél és tanít nehéz, s nyugtalanító kérdésekben is.
- A keresztény ember ne tárgyakba, ne épületekbe, ne dolgokba vesse a bizalmát, hanem egyedül Jézus Krisztusba! Ez konkrétan az Úr szavára való odafigyelést, odahallgatást jelenti, amikor a tanítvány megmarad Isten igéje „alatt”, s tanúságtevően kitart mellette (alatta).
- A Krisztus-követés küzdelmet, próbatételt is jelent. A Jézus Krisztus mellett meghozott döntés miatt sokszor üldözik, támadják, megszólják a keresztényeket. Ebben a helyzetben nem félnie kell a tanítványnak, hanem szilárdnak és tanúságtevőnek kell maradnia. Ebben a „harcban” számíthat az Úr segítő támogatására, aki gondját viseli az embereknek.
- A tanítvány szoros kapcsolatban áll Mesterével, akinek a nevében cselekszik.

1.1.5. Kulcsszavak rövid elemzése

ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου (*epi tó onomáti mú*): 'a nevemben' (Lk 21,8)

A különböző elöljárószós szerkezetű „név” főnévhez négyszer kapcsolódik az egyes szám első személyű személyes névmás birtokos esete a Lukács-evangéliumban (Lk 9,48; Lk 21,8.12.17). A szó mindig Jézus személyéhez kötődik, amit a névmás még inkább hangsúlyoz. Feltűnő, hogy e szókapcsolatok közül három a Lk 21,5-19 versek közötti szakaszban található meg, s negatív háttérrel. Az Úr nevében, Őrá hivatkozva egyesek félre akarják majd vezetni a tanítványokat (Lk 21,8). Továbbá Jézus neve

miatt előljárók elé vezetik, illetve gyűlölni fogják a keresztényeket (Lk 21,12.17). Ugyanakkor egy másik igehelyen pozitív tartalom párosul e szókapcsolathoz: aki befogad egy gyermeket az Úr nevében, az magát Jézust fogadja be (Lk 9,48). Vagyis a Mester és a tanítvány szoros, személyes kapcsolatára utal ez a kifejezés. A tanítvány Jézust képviseli, az Ő küldetésében jár, azonosul Vele. Emiatt üldözik, de ez az erőforrása is egyben a próbatételek között. S így válik a keresztényeknek a Jézus nevét hordozó és felmutató léte s tevékenysége az Úrról szóló tanúságtétellé!

ἐν τῇ ὑπομονῇ (*en té hüpomoné*): 'állhatatosságban, kitartással' (Lk 21,19)

Az evangélisták közül csak Lukácsnál jelenik meg ez a szó, s mind a két alkalommal Jézus használja a tanításában pozitív árnyalattal. Először a jó földbe hulló mag kapcsán mondja, ami azokat jelképezi, akik szép és jó szívvel megőrzik, emlékezetükben tartják a meghallgatott szót, s gyümölcsöt hoznak állhatatosságban (Lk 8,15). Másodszor pedig a próbatételek közti kitartásra buzdít, aminek az eredménye az élet megmentése, megszerzése (Lk 21,19). E két igehelynek, és a szó jelentéstartalmának a fényében a kifejezés arra utal, hogy mindaz, aki ott marad, vagyis megmarad a meghallgatott szó „alatt”, s aszerint cselekszik, annak gyümölcsöző lesz az élete, és a viszontagságok ellenére elnyeri az örök életet. Az állhatatosság tehát az Úr szavában való kitartást, megmaradást, illetve az Isten ígéjének a szívben való megőrzését, abban való elhelyezését (Lk 21,14), és az az alapján meghozott döntéseket jelenti. Mindez megvédi, és felvértezi a tanítványt a különböző próbatételekben is.

1.2. Kontextuális – kánoni párhuzamok

Párhuzamok Lukács evangéliumán belül

8,15 “A jó földbe hulló szemek azok, akik tiszta és jó szívvel hallgatják a tanítást, meg is tartják és kitartásukkal gyümölcsöt teremnek.”

9,44 “Véssétek jól emlékezetetekbe ezeket a szavakat: Az Emberfiát az emberek kezébe adják.”

12,7 “Sőt még a fejeteken a hajszálatokat is mind számon tartja. Ne féljetelek hát! Sokkal többet értek ti, mint a verebek.”

12,11-12 “Amikor majd a zsinagógákba vagy a hatóságok és hatalmasságok elé hurcolnak benneteket, ne gondolkozzatok rajta, hogyan védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szentlélek abban az órában majd megtanít rá benneteket, hogy mit kell mondanotok.”

12,51-53 “Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem – mondom nektek – meghasonlást. Ezentúl ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás közt: három kettő ellen, és kettő három ellen. Meghasonlik az apa a fiával és a fiú az apjával, az anya a lányával és a lány az anyjával, az anyós a menyével és a meny az anyósával.”

19,44 “Eltipornak gyermekeiddel együtt, akik falaid közt élnek, és nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásod idejét.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 10,17-22 “Az emberekkel szemben legyetek óvatosak, mert bíróság elé állítanak, zsinagógáikban pedig megostoroztatnak benneteket! Miattam helytartók és királyok elé hurcolnak, hogy tegyetek előttük és a pogányok előtt tanúságot. Amikor átadnak benneteket a bíróságnak, ne töprengjete, hogyan és mit mondjatok! Abban az órában megadatik nektek, hogyan beszéljete. Mert hisz nem ti fogtok beszélni, hanem majd Atyátok Lelke szól belőletek. Halálra adja majd a testvér a testvért, az apa a gyermekét, a gyermekek meg szüleik ellen támadnak és vesztüket okozzák. Mindenki szemében gyűlöletesek lesztek nevemért. Aki azonban mindvégig kitart, az üdvözü.”

Mt 10,30 “Nektek minden szál hajatokat számon tartják.”

Mt 24,1-13 “Jézus kijött a templomból és elindult. Tanítványai odafordultak hozzá, és mutogatták neki a templom köveit. Erre megjegyezte: „Látjátok ezeket? Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amit le ne rombolnának.” Amikor az Olajfák hegyén leült, egyedül tanítványai járultak hozzá, és kérdezték: „Mondd meg nekünk, mikor következik ez be? S mi lesz a jel eljöveteled és a világ vége előtt?” Jézus így válaszolt: „Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen benneteket. Sokan jönnek majd a nevemben, s azt mondják magukról, én vagyok a Krisztus, és sokakat megtévesztenek. Háborúkról fogtok majd hallani, s háborús hírek fognak keringeni. Vigyázzatok, ne kerítsen hatalmába benneteket a félelem, ezeknek be kell következniük, de ez még nem a vég. Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad. Éhínség, ragály üti fel a fejét, és a föld megrendül itt is, ott is. De ez még csak a kezdete a gyötrelmeknek. Szorongattatásban lesz részetek, megölnék benneteket, s

a nevemért minden nemzet gyűlölni fog titeket. Sokan eltántorodnak hitüktől, elárulják és gyűlölik majd egymást. Számos hamis próféta fellép, és sokakat tévedésbe ejtenek. A gonoszság megsokasodása miatt sokakban kihűl a szeretet, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.”

Mk 13,1-13 “Amint kijöttek a templomból, egyik tanítványa így szólt hozzá: „Mester, nézd, milyen kövek és milyen épületek!” Jézus így felelt: „Látod ezeket a hatalmas épületeket? Nem marad itt kő kövön, mindent lerombolnak.” Amikor az Olajfák hegyén a templommal szemben leült, Péter, Jakab, János és András külön megkérdezték: „Mondd, mikor fog ez bekövetkezni és mi lesz előtte a jel?” Jézus így válaszolt: „Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen titeket! Sokan jönnek az én nevemben, s azt mondják, hogy én vagyok. És sokakat megtévesztenek. Ha majd háborúkról hallotok és háborús hírek terjednek, ne ijedjete meg. Ezeknek be kell következniük, de még nem jelentik a véget. Nemzet nemzet ellen, ország ország ellen támad. Némely vidéken földrengés és éhínség támad. De ez még csak a kezdete lesz a gyötrelmeknek. Vigyázzatok majd magatokra! Bíróság elé állítanak, és a zsinagógákban megostoroznak benneteket. Aztán miattam helytartók és királyok elé hurcolnak, hogy tanúságot tegyetek előttem rólam. Előbb azonban hirdetni kell az evangéliumot minden népnek. Ha majd elvezetnek benneteket és átadnak a bíróságnak, ne törjétek a fejetekeket, hogy mit feleljétek, hanem azt mondjátok, ami akkor megadatik nektek. Mert nem ti fogtok beszélni, hanem a Szentlélek. Halálra adja majd testvér a testvért, apa a gyermekét, a gyerekek meg szüleikre támadnak, és a vesztüket okozzák. A nevemért mindenki gyűlölni fog benneteket. De aki végig kitart, az üdvözülni fog.”

Jn 15,18 “Ha gyűlöl majd benneteket a világ, gondoljatok arra, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket.”

Jn 15,20 “Gondoljatok a tőlem kapott tanításra: Nem nagyobb a szolga uránál. Ha tehát engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha az én tanításomat megtartották, a tieteket is megtartják.”

Jn 16,1-2 “Azért mondtam el ezeket, nehogy megbotránkozzatok. Kizárnak benneteket a zsinagógákból, s eljön az óra, amikor az, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy szolgálatot tesz vele az Istennek.”

Jn 17,14 “Átadtam nekik tanításodat, de a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, amint én sem vagyok a világból való.”

2Krón 15,6 "Ugyanis nemzet nemzet ellen fog harcolni, és város város ellen, mert az Isten mindenféle nyomorúsággal fogja sanyargatni őket."

Iz 19,2 "Akkor fellázítom egymás ellen az egyiptomiakat, és harcolni fog testvér a testvér ellen, barát a barát ellen, a város a város ellen, ország az ország ellen."

Iz 19,17 "Akkor Júda földje rémületére lesz Egyiptomnak, ha csak említi is valaki, már megijed Egyiptom attól, amit a Seregek Ura határozott ellene."

Iz 24,19-20 "Recseg-ropog és megreped a föld, meghasad és megrendül a föld. Inog a föld, mint a részeg, s leng, mint a hevenyészett kunyhó. Úgy ránehezedik gonoszsága, hogy elesik, s többé már nem kel föl."

Jer 14,12 "Még ha böjtölnek is, nem hallgatom meg esdeklésüket; ha égő- és ételáldozatokat mutatnak is be, nem szeretem ezt a népet. Inkább karddal, éhínséggel és dögvésszel pusztítom el őket."

Jer 15,2 "És ha azt kérdik tőled: „Hová menjünk?” – ezt feleld nekik: Ezt mondja az Úr: Akit halálra szántam, az meghal; akit kardélre szántam, kard élén hullik el; akit éhhalálra szántam, éhhalált hal; és akit fogságra szántam, fogságba kerül."

Jer 18,21 "Juttasd ezért fiaikat éhínségre, és hányd őket kardélre! Asszonyaik váljanak gyermektelenné és özvegyé, férjük haljon meg dögvészben, az ifjaikat meg járja át kard a harcban!"

Ez 5,12 "Lakóid egyharmada pestisben hal meg körödben, és éhínség által pusztul el, egyharmada kard élén hull el körülötted, egyharmadot meg szétszórok a szél minden irányába, és kardot rántok utánuk."

Ez 6,11-12 "Ezt mondja az Úr, az Isten: Csapd össze kezedet, dobants lábaddal és mondd: Jaj Izrael házának iszonyatos tettei miatt, mert kard, éhínség és pestis által pusztul el! Aki távol van, pestisben vész el, aki közel van, azzal a kard végez, aki pedig megmarad és ostrom alá veszik, az éhen hal, mert kitöltöm rajtuk haragomat."

Dán 2,28-29.45 "De van Isten az égben, aki feltárja a titkokat és tudtára adja Nebukadnezsár királynak, mi fog történni az utolsó időkben. Ez az álom, amelyet fekvőhelyeden elméd látott: Arról gondolkodtál, ó király, fekvőhelyeden, hogy mi fog történni. Nos, aki feltárja a titkokat, az megmutatja neked, mi fog történni." "Ezért tehát jól láttad, hogy a hegyről levált a kő anélkül, hogy valakinek a keze hozzáért volna, és szétzúzta az agyagot, vasat, bronzot, ezüstöt és aranyat. A nagy Isten megmutatta a királynak, mi fog történni egykoron. Az álom igaz, és megfejtése megbízható."

Mik 7,6 "Mert a fiú szidalmazza az apját, a lány anyja ellen támad, az új asszony meg anyósa ellen, ellensége az embernek saját háza népe."

Agg 2,6-9 "Igen, ezt mondja a Seregek Ura. Még egy kis idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendítem mind a népeket, és ideáramlik minden népnek a kincse. Betöltöm ezt a templomot dicsőséggel – mondja a Seregek Ura. Enyém az ezüst! Enyém az arany! – mondja a Seregek Ura. Ennek az új templomnak a dicsősége felülmúlja a régiét – mondja a Seregek Ura, mert ezen a helyen adom a békét – mondja a Seregek Ura."

Zak 14,4-5 "Lába azon a napon az Olajfák hegyére hág, amely Jeruzsálemmel szemben áll, keletre, s az Olajfák hegye közepén kelet-nyugati irányban kettéválk, úgyhogy egy igen mély völgy keletkezik. A hegy egyik fele északra, a másik fele dél felé húzódik vissza. A Hinnom völgye pedig beomlik Goától a Jasolig. Beomlik úgy, amint már Uzijának, Júda királyának idejében is beomlott a földrengés következtében. Az Úr, a te Istened pedig bevonul, és vele együtt a szentek is, mindnyájan."

ApCsel 6,10 "és vitatkozni kezdtek Istvánnal, de bölcsességével és a Lélekkel szemben, amellyel beszélt, nem tudtak ellenállni."

ApCsel 8,3 "Saul ellenben csak úgy tajtékozott az egyház ellen, sorra járta a házakat, elhurcolta a férfiakat és nőket, és börtönbe vetette őket."

ApCsel 9,16 "Megmutatom majd neki, mennyit kell nevemért szenvednie."

ApCsel 12,1-4 "Ebben az időben Heródes király elfogatta az egyház néhány tagját, hogy ártsen nekik. János testvérét, Jakabot karddal kivégeztette. Amikor látta, hogy ezzel megnyerheti a zsidók tetszését, azon volt, hogy Pétert is elfogassa. A kovásztalan kenyér ünnepét ülték. Elfogatta, börtönbe záratta, és rábízta négy, egyenként négy katonából álló őrségre. Az volt a szándéka, hogy húsvét után a nép elé vezetteti."

1Kor 15,33 "Ne hagyjátok magatokat félrevezetni! A gonosz beszéd megrontja a jó erkölcsöt."

Ef 6,18-19 "Minden alkalommal imádkozzatok a Lélekben könyörögve és imákat mondva. Legyetek éberek, és imádkozzatok kitartóan az összes szentért 19és énértem is, hogy megkapjam a beszéd ajándékát, hogy amikor megszólalok, bátran hirdessem az evangélium titkát."

Zsid 10,36 "Állhatatosnak kell lennetek, hogy az Isten akaratát teljesítsétek, és az ígéretet elnyerjétek"

Zsid 10,39 "Mi nem tartozunk azok közé, akik elpártolnak és elkárhoznak, hanem azok közé, akik hisznek és megmentik életüket."

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus nézőpont

2.1.1. Catena Aurea

E heti szakaszunkkal kapcsolatban a következő magyarázatokat adták az egyházatyák:

¹²*De előbb kezet emelnek rátok, és üldözni fognak benneteket. Kiszolgáltatnak a zsinagógáknak és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé hurcolnak a nevemért,*

¹³*azért, hogy tanúságot tegyetek.*

¹⁴*Véssétek hát szívetekbe: Ne törjétek fejetekeket, hogyan védekezzetek.*

¹⁵*Olyan ékesszólást és bölcsességet adok nektek, hogy egyetlen ellenfeletek sem tud ellenállni vagy ellentmondani nektek.*

¹⁶*Kiszolgáltatnak benneteket a szülők, testvérek, rokonok és barátok, s némelyeket megölnék közületek.*

¹⁷*Nevemért mindenki gyűlölni fog benneteket.*

¹⁸*De nem vész el egy hajszál sem fejetekekről.*

¹⁹*Kitartástokkal megmentitek lelketeket.*

Alexandriai Szent Cirill: Vagy azért mondja ezt, mert mielőtt Jeruzsálemet elfoglalták a rómaiak, a tanítványokat, akiket zsidók üldöztek, bebörtönözték és uralkodók elé vitték; Pált Rómába küldték a császárhoz, és Festus valamint Agrippa elé is vitték. Ez később történik, hogy tanúságot tegyenek. A görög εις μαρτύριον kifejezés a mártírhálál dicsőségére utal.

Szent Ambrus: Van, ahol – mint itt is - Krisztus beszél tanítványai által; más helyen az Atya; (Mt 16,17) ismét másik helyen pedig az Atya Lelke (Mt 10,20). Ezek nem eltérő, hanem egymással összhangban levő kijelentések, hiszen, amikor egyikük beszél, mindhárman szólnak, mert a Szentháromság hangja egy.

Nagy Szent Gergely: A legbántóbbak azok az üldöztetések, amiket azoktól szenvedünk el, akiknek az előírásait betartottuk, mert ilyenkor a testi fájdalomon túl a szeretet keserű elvesztése is kínoz minket.

Tiszteletreméltó Béda: Az Úr apostolainak egyetlen haja szála sem fog elveszni, mert nem csupán a szentek nemes tettei és szavai, hanem a legkisebb gondolat is elnyeri méltó jutalmát.

Nagy Szent Gergely: Kitartás által uralhatjuk lelkünket, mert amikor úgymond uralkodunk magunkon, akkor pont azt az egyetlen dolgot kezdjük birtokba venni, ami vagyunk. Ezért a lélek birtoklásának útja a kitartás erényében rejlik, mivel a kitartás minden erény gyökere és megtartója. A kitartás azt jelenti, hogy nyugodtan viseljük a mások által okozott gonoszságokat, egyúttal nem érzünk felháborodást az ellen, aki a sértést elköveti ellenünk.

Thomas Aquinas

THE CATENA AUREA

GOSPEL OF SAINT LUKE

Translated by John Henry Newman

except Prooemium and bracketed portions by Joseph Kenny, O.P.

<https://dhspriority.org/thomas/CALuke.htm#21>

2.2. Tanítóhivatali nézőpont

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

A jeruzsálemi templom lerombolásának próféciája

585 Jézus azonban szenvedésének küszöbén megjövendölte ennek a csodálatos építménynek a romlását, melyből nem fognak követ kövön hagyni. Ezt mint a végső időnek jelét jövendöli, melyek az Ő húsvétjával kezdődnek meg. De ezt a próféciát eltorzítva hamis tanúk idézni tudták a kihallgatáson a főpap előtt, majd gúnyolódva a keresztre szegezett Jézus fejére olvasták.

Tanúságtétel a hitről

1816 Krisztus tanítványának nemcsak őriznie kell a hitet és belőle kell élnie, hanem meg is kell vallania, bizonyossággal kell róla tanúságot tennie és terjesztenie kell: "mindenkinek készen kell lennie arra, hogy megvallja Krisztust az emberek előtt, és Őt az Egyház történelméből soha nem hiányzó üldözések közepette kövesse a keresztúton". A hit szolgálata és a róla való tanúskodás szükségesek az üdvösséghez: "Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt.

De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt." (Mt 10,32--33)

2087 Erkölcsi életünk forrása az Istenbe vetett hitben van, aki kinyilatkoztatja nekünk szeretetét. Szent Pál "a hit engedelmisségéről" (Róm 1,5) mint az első kötelezettségről beszél. Ennek következménye, hogy "Isten nem ismerése" minden erkölcsi eltévelyedés kiindulópontja és magyarázata. Kötelességünk tehát Isten iránt, hogy higgyünk benne és tanúságot tegyünk róla.

2467 Az ember természete szerint az igazságra törekszik. Köteles tisztelni és tanúsítani az igazságot. "Méltóságuknak megfelelően az összes embert, mivel személy (...), a saját természete ösztökéli az igazság keresésére -- ami erkölcsi kötelessége is --, elsősorban a vallás tekintetében. A megismert igazsághoz ragaszkodnia kell, és egész életét az igazság követelményei szerint kell berendeznie."

2471 Pilátus előtt az Úr kijelenti, azért jött a világba, hogy tanúságot tegyen az igazságról. A kereszténynek "nem szabad szégyellnie tanúságot tenni az Úr mellett" (2Tim 1,8). A hit melletti tanúságtételt igénylő esetekben a keresztény embernek félreérthetetlenül meg kell vallania a hitét, ahogyan Szent Pál tette a bírái előtt. A hívőnek "Isten és az emberek előtt meg kell őriznie tiszta lelkiismeretét" (ApCsel 24,16).

2472 A keresztények azon kötelessége, hogy részt kell venniük az Egyház életében, arra ösztönzi őket, hogy az evangélium és a belőle fakadó kötelezettségek tanúiként cselekedjenek. E tanúságtétel a hit továbbadása szóval és cselekedettel. A tanúságtétel az igazságosság cselekedete, mely megerősíti és megismerteti az igazságot:

Mert minden Krisztus-hívőnek, bárhol éljen is, élete példájával és tanúskodó szavával meg kell mutatnia az új embert, akit a keresztségben magára öltött, és a Szentlélek erejét, aki a bérmlásban megerősítette.

2473 A vértanúság a hit igazsága melletti legnagyobb tanúságtétel; olyan tanúságot jelent, mely elmegy egészen a halálig. A vértanú a meghalt és föltámadott Krisztusról tanúskodik, akivel a szeretet egyesítette. Tanúságot tesz a keresztény hit és tanítás igazságáról. A lelki erősség (lat. fortitudo) aktusával néz szembe a halállal: "Engedjétek, hogy eledele legyek a vadállatok, melyek által eljuthatok Istenhez".

2474 Az Egyház a legnagyobb gonddal gyűjtötte össze azok emlékeit, akik a végsőig elmentek hitük megvallásában. Ezek a vértanú-akták. Az igazság vérrel írt levéltára:

"Sem a világi élet varázsa, sem e világ összes királysága nem használ nekem semmit. Jobb meghalnom, hogy egyesüljek Jézus Krisztussal, mint a föld határáig uralkodnom. Őt keresem, aki meghalt értünk; őt kívánom, aki föltámadt mindnyájunkért. Születésem közeledik..."

"Áldalak Téged, mert ezen a napon és ebben az órában arra méltattál, hogy a mártírok sorában helyet kapjak (...). Beteljesítettél, Istenem, Te, aki nem ismered a hazugságot és igazmondó vagy! Emiatt mindenért Téged dicsérlek, Téged áldalak, Téged dicsőítelek az örök és mennyei Főpap, Jézus Krisztus, a te szeretett Fiad által, aki által Neked Vele és a Szentlélekben dicsőség most és a jövő századokban. Ámen."

Az állhatatosság ajándéka

162 A hit ingyenes ajándék, amit Isten ad az embernek. Ezt a drága ajándékot mi el is veszíthetjük; Szent Pál erre figyelmezteti Timóteust: "Lelkedre kötöm (...), hogy a jó harcot vívd meg bizalommal. Tarts ki a hitben és őrizd meg tisztán a lelkiismeretedet. Ezt néhányan elveszítették és hajótörést szenvedtek a hitben." (1Tim 1,18–19.) Ahhoz, hogy élni, növekedni és a végsőig kitartani tudjunk benne, táplálnunk kell a hitet Isten Igéjével, és kérnünk kell az Úrtól, hogy növelje bennünk; a "szeretet által" tevékenykednie (Gal 5,6), a reménytől erősödnie kell, és az Egyház hitében kell gyökereznie.

2016 Anyánk, a Szent Egyház fiai Istentől, Atyjuktól joggal remélik a végső állhatatosság kegyelmét és a jutalmat a Jézussal közösségben és az Ő kegyelmével tett jó cselekedeteikért. A hívők, akik az életnek ugyanazt a szabályát követik, részesednek azok "boldog reményében", akiket az isteni irgalmasság összegyűjt "a szent városba, az új Jeruzsálembe (...), amely Istentől száll alá a mennyből, mint a vőlegényének fölékesített menyasszony" (Jel 21,2).

2.3. Liturgikus nézőpont

Az evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának egyéb szövegeivel

Az *evangélium* (Lk 21,5-19) alapvetően az utolsó ítéletre utal, ám Jézus szavai az élőknél mindig aktuálisak. Ma is napirenden lévő téma, jelenünk része a háborúk, természeti csapások, és a keresztények üldözése. Jézus a zsidó templom példájával festi le, hogy a földi világban minden múlandó, még ha oly sokáig állva is marad.

A *szentlecke* (2Tessz 3,7-12) ehhez kapcsolva írja le hogyan szükséges élnünk: az ember állandó munkálkodással alakítja környezetét, élhetővé teszi azt, és előteremti az életünkhöz szükséges javakat. Ebben a munkában mind egymásra vagyunk utalva, és mindenkinek ki kell venni a részét belőle. Röviden összefoglalja az apostol mondanivalóját közmondásossá vált mondata: *„aki nem akar dolgozni, ne is egyék”* (2Tessz 3,10b).

Azonban a keresztény ember tekintetét nem kizárólag a jelen élet dolgaira irányítja, hanem örök értékek megszerzése a célja, előre figyel az utolsó ítéletre, melyet érzékletesen tár elénk az *olvasmány* (Mal 3,19-20a): *„minden gonosztevő olyan lesz, mint a szalma ... a nap, amely elérkezik, lánggra lobbantja őket ... Nektek pedig, akik féltetek a nevemet, felragyog az igazság napja, és sugarai üdvösséget árasztanak.”*

Az utolsó ítéletnek ezt a leírását viszi tovább a *válaszos zsoltár*: *„Zúgjon a tenger, és ami betölti, a földkerekség, és akik rajta élnek. ... Mert eljön ítélni a földet, igazságban ítéli az egész világot, egyenlőképpen minden népet.”* (Zsolt 97,7; 9a) És az *Alleluja* verse is: *„Nézzetek föl, és emeljétek föl fejetekeket, mert elérkezett megváltástok ideje.”* (Lk 21,28)

Visszakanyarodva a jelenhez, annak igényét, hogy a nehézségek ellenére is mindvégig ki kell tartanunk a hitben, a mise *könyörgése* így foglalja össze: *„Urunk, Istenünk, add, hogy örvendezve mindig neked éljünk”*. Végül az *egyetemes könyörgésekben* megfogalmazódik igazi reménységünk is, Isten *„nem elítélni, hanem üdvözíteni akar minket”*.

2.4. Pedagógiai nézőpont

2.4.1. Tantörténet

„Ő pedig így szólt: „Vigyázzatok, nehogy félrevezessenek benneteket! Mert sokan jönnek az én nevemben, és azt mondják: „Én vagyok’’, és: „Elérkezett az idő’’, de ti ne menjetelek utánuk.” (Lk 21,8)

A kígyó ígérete

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy indián fiú, akit egy hónapra kiküldtek az erdőbe, mert ez a próba hozzátartozott a törzsi beavatáshoz. Ez idő alatt vigyáznia kellett magára, meg kellett védenie magát, és elegendő élelmet kellett találnia a túléléshez.

Néhány napig rendben is ment minden, egészen addig, amíg egy olyan helyre nem ért, ahol szemmel láthatóan nem volt túl sok ehető dolog. A fiú ennivalót keresve tovább vándorolt, de ahogy teltek-múltak a napok, az csak egyre kevesebb lett. Már nagyon éhes volt, amikor egy nagy hegyhez ért. Amint felfelé haladt rajta, egyszer csak egy csörgőkígyó siklott az útjába. A kígyó megszólalt:

- Kedves fiú, eltévedtem itt a hegyekben, és nem találom a lefelé vezető ösvényt. Tudom, hogy te ismered az utat. Szépen kérlek, vigyél le innét! Különben biztosan elpusztulok idefenn.

A fiú azt válaszolta:

- Ismerlek téged. Te a csörgőkígyó vagy. Egyetlen marásoddal megölhetsz!

A kígyó tovább próbálkozott:

- Kedves fiú, nagyon éhesnek tűnsz.

- Napok óta nem ettem - ismerte el a fiú.

- Ha megmutatod a hegyről levezető utat, megmutatom, hogy hol találsz ennivalót. Terített asztalhoz vezetlek, és táncolok neked.

A fiú hallgatott, a kígyó pedig táncolt neki egy kicsit. Aztán megszólalt a kígyó:

- Ugye szép vagyok, ha táncolok?

- Szép vagy, ha táncolsz, de tudom, mit tehetsz velem. Megmarhatsz és megölhetsz.

- Megígérem, hogy ha leviszel a hegyről, megmutatom neked az ételt, és nem bántalak - felelte a kígyó.

- Megígéred?

- Hát persze.

A fiú levezette a kígyót a hegy lábához, és a kígyó, ígéretéhez híven, megmutatta, hol van az élelem. Olyan lakomát terített a fiú elé, hogy az úgy érezte magát, mint egy király. A kígyó ezután táncba kezdett a fiú előtt, a fiú meg táncolt a kígyóval. Egy

szempillantásnál is rövidebb idő alatt a kígyó a fiúra támadt, rárontott, és megmarta. A fiú a földre esett, és felkiáltott a fájdalomtól. Könnyek és jajkiáltások közepette a szemére hányta a kígyónak:

- Megígérted! Megígérted, hogy nem marsz meg!

A kígyó mosolygott, és így felelt:

- Amikor lehoztál, azt mondtad, hogy ismeresz engem.

A világ csörgőkígyója, melyet akár a sátánnak is nevezhetünk, mindig olyan dolgokat ígér, amiket nem tud megtartani. Az élvezetek és a gazdagság, testi örömek ígérete is olyan álmokkal hiteget, amelyekben nem tudunk megálljt parancsolni vágyainknak. A világ tele van üres ígéretekkel, tele van előre gyártott megoldásokkal és könnyű utakkal. De egyik előre gyártott megoldás sem hozza meg azt a beteljesülést és boldogságot, amire mindennél jobban vágyunk. Egyik könnyű út sem vezet az életre, hanem inkább kiégésre, csalódásra és pusztulásra ...

"A szűk kapun menjetek be! Tágas a kapu és széles az út, amely a romlásba visz - sokan bemennek rajta. Szűk a kapu és keskeny az út, amely az életre vezet - kevesen vannak, akik megtalálják." (Mt 7,13-14)

Forrás:

http://havannacsoport.hu/index.php/tanulsagos-tortenetek/a-kigyo-igerete?fbclid=IwAR3SEDw_KqgU1W0UnnKCsvL6L-KogUfpp78Iv-0jLN_yPiD5v0hOnM7zWcg

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó versek

Mécs László

Fényt hagyni magunk után

Az élet örök búcsúzás,
ó bárcsak tudnánk távozáskor
Fényt hagyni, mint a Messiás!
Belészeretni a szívekbe,
apostolokba, mártírokba,
hogy átadják a századoknak,
a századok az ezredeknek!
Fényt hagyni, mint a Messiás!

Vagy legalább, mint az anyák,
kik egyre jobban megragyognak,
minél sötétebb lesz az éj
és minél jobban porlanak
a bánat – barna hant alatt.
Fényt hagyni, mint a jó anyák.

Vagy legalábbis, mint a Nyár,
amely almákba és diókba
szerette édes álmait
és édességével világít
a hosszú – hosszú tél alatt.
Fényt hagyni, mint a drága nyár.

Vagy legalábbis, mint a Nap,
melyet elnyelt az alkonyat,
de a legbúsabb éjben is
világít még a gyöngyvirágban,
a liliomban, mécsvirágban.
Az életünk olyan tűnékeny.
Óh, szent fényt hagyni volna jó!

Pilinszky János
Örökkön-örökké

Várok, hogyha váratsz, megyek, ha terelsz,
maradék szemérmem némasága ez,
úgyse hallanád meg, hangot ha adok,
sűrű panaszommal jobb ha hallgatok.

Tűrök és törődöm engedékenyen:
mint Izsák az atyját, én se kérdezem,
mivégre sanyargatsz, teszem szótalán,
szófogadó szolgál, ami hátra van.

Keserűségemre úgy sincs felelet:
minek adtál ennem, ha nem eleget?
miért vakítottál annyi nappalon,
ha már ragyogásod nem lehet napom?

Halálom után majd örök öleden,
fölpanaszlom akkor, mit tettél velem,
karjaid közt végre kisérem magam,
csillapíthatatlan sírok hangosan!

Sohase szerettél, nem volt pillanat,
ennem is ha adtál, soha magadat,
örökkön-örökké sírok amiért
annyit dideregtem érted, magamért!

Végeérhetetlen zokogok veled,
ahogy szorításod egyre hevesebb,
ahogy ölelésem egyre szorosabb,
egyre boldogabb és boldogtalanabb.

Takáts Zsuzsa

Búcsú és vágyakozás

A vendégek elmentek, kitört
ablakot hagytak maguk után, kiszakított ajtót, szétdobált lemezeket,
sáros cipőjük nyomát a szőnyegen,
a szekrény mélyén kinőtt ruháikat, testük lenyomatát az ágyon,
arcuk álmos vonásait a törülközőkön. Fényes öltözékben távoztak meztelen. Még
kihajoltak az autók ablakán,
még kiabáltak, hogy többé sose jönnek, mert rossz volt nekik nálunk,
még látták, hogy beletorzul az arcuk,
és fölhördültek az autók,
hajó kürtje szólt,
magasba szöktek a helikopterek. Megszámoltuk halott könyveinket, megnéztük a
pénzt a fiókban,
a kert fáit, a fák festett gyümölcsét,
de nem vittek magukkal semmit, minden a helyén van,
hallgat most minden és ragyog. Kristályüvegben a vágyakozás virágai izzanak,
sütkéreznek a napban a poharak, vagy eső lépte jár föl-alá a teraszon. Egyetlen képet
nézünk szüntelen,
a fotón ők elől állnak és mi hátrább állunk, kezükbe vették talán egy pillanatra,
képzeltük, hogy máshol volt az asztalon, nézték talán elrévedezve,
tovább mint a többi közömbös tárgyat, mielőtt visszatették volna hirtelen-hidegen.
Örület mondatja velünk a hívást,
halljuk jönni őket sírós álmainkban:
a kép fölé hajolnak ilyenkor szomjasan, jövőnk még! súgják papír-fülünkbe.

Forrás: <http://www.jelenkor.net/userfiles/archivum/1985-9.pdf>

Reményik Sándor

Templomok

Én csak kis fatornyú templom vagyok,
Nem csúcsíves dóm, égbeszökkenő,
A szellemóriások fénye rámragyog,
De szikra szunnyad bennem is: Erő.

S bár irigykedve holtig bámulom
A dómok súlyos, drága titkait,
Az én szívem is álmok temploma
És Isten minden templomban lakik.

Forrás: <https://www.arcanum.hu/hu/online-kiadvanyok/Verstar-verstar-otven-kolto-osszes-verse-2/remenyik-sandor-1DE81/fagyongyok-1918-1DE86/fagyongyok-1DE87/templomok-1DF11/>

Reményik Sándor

Üres templomban

Így szoktam ezt: ha száll az alkonyat,
az üres templomba besurranok.
Egy lélek, aki Istent látogat.
A szentek komoly arca rám ragyog.

Ha násznép járt ma itt: feledve rég,
és mise sincs, se karinges papok,
az oltáron két öröklámpa ég,
az Istenemmel egyedül vagyok.

A templom üres, a lelkem tele.
Megértjük egymást, pedig nincs szavunk,
itt állok, szemben állok Ő vele
s nem látja senki, hogy együtt vagyunk.

Állok, térdre nem hajt a vágy hatalma
csak fürkészem a nagy Akaratot;
úgyis addig állok, míg Ő akarja
s ha nem akarja: összeroskadok.

Olyan végtelen áhítat fog el,
mintha erdőben néznék csillagot,
ahol az örök, ős csend ünnepel,
pedig – csupán egy templomban vagyok.

Forrás: <https://www.ars-sacra.hu/vers.php?vers=19>

Füle Lajos – Ne félj!

Háromszázhatvanhat 'Ne félj!'
táplálja bennünk a reményt
a Biblián át... Aki tud
olvasni, minden napra jut
annak ígéret s védelem,
hogyan megszűnjék a félelem.
Híd ez, mely mindent átível,
csak hinni kell.
Csak hinni kell!

Forrás: <https://www.istenesversek.hu/fule-lajos-ne-felj/>

2.4. Kérdések az evangéliumhoz

- Felismerem-e ha valaki nem Jézus nevében cselekszik vagy lép fel, még ha ezt is állítja magáról?
- „Beszélek-e” a szívembe az Úr szavát? Kitartok-e Isten igéje mellett? Öröme az Ő szavát?

3. Oratio – imádság

A szentmise első könyörgése

Urunk, Istenünk, add, hogy örvendezve mindig neked éljünk, mert soha meg nem fogyatkozó és teljes öröm az, ha szüntelenül szolgálhatunk neked, minden javak szerzőjének. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

Evangéliumhoz kapcsolódó fohász

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el Szentlelkedet, hogy minden élethelyzetben és körülményben, lelkesen s állhatatosan meg tudjak maradni szavadban, s ezáltal hiteles tanúságot tegyek rólad! Ámen.

4. Contemplatio – szemlélődés

Fotó az evangéliumi szakaszhoz

Forrás: <https://pixabay.com/hu/photos/thunderstorm-%C3%B3ce%C3%A1n-sz%C3%BCrk%C3%BClet-felh%C5%91k-3440450/>

5. Condivisio – megosztás

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Isten engem is számon tart, akkor is, amikor nehézségekkel küzdök.
- Minden félelmetes hír ellenére nem félnem, hanem bíznom kell.

6. Actio – tettekre váltás

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Merjek ráhagyatkozni Istenre, az ő kezébe tenni a nehéz helyzeteket, mindazokat a kihívásokat, melyekkel félek szembenézni.
- Figyelmes, kitartó szívvel olvasom a Szentírást.